

۶

گفت و گو با کاپیتان دهه هشتادی تیم نوجوانان پرسپولیس درباره تجربه های فوتبالی اش و مشکلات تیم های پایه

یک کشف توپ

حرف اول

بچه زرنگ!

حسین شکیب راد
دبیر «نوجوان»

به خودش می گوید زرنگ. مثلاً باهوش است که خودش را وارد هیچ جور بحثی نمی کند. می گوید سرش برای این حرف ها درد نمی کند. البته غرولند را خوب بلد است. کافی است ۱۰ دقیقه کنارش باشی تا زمین و آسمان را به هم بیافد و از بالا تا پایین، از چپ و راست و خلاصه از هر کس و نا کس

گله کند. بعد هم که بخواهی حرف بزنی می گوید ما که کاره ای نیستیم. من اما به او می گویم آدمی که خودش را وارد هیچ بحثی نمی کند، چطور توقع دارد به خواسته هایش توجه کنند؟ دقیقاً مثل آدمی که استعدادش را به کسی نشان نداده باشد و بخواهد از او در موقعیتی مناسب استفاده کند. مثلاً بگوید چرا کسی من را به تیم ملی فوتبال دعوت نمی کند در حالی که حتی نرفته مثلاً در یک مدرسه فوتبال آموزش ببیند یا تست بدهد. این روزهای داغ انتخاباتی از این حرف ها کم نمی شنویم. آدم هایی که از همه چیز و همه کس شاکی هستند ولی حاضر نیستند لااقل برای نشان دادن نظرشان پای صندوق

رای بیایند. یک گوشه نشسته اند و مثلاً زرنگی شان این است که وارد هیچ بحثی نمی شوند ولی موقعی که فلان نامزد رای آورد می گویند ای بابا چرا به این رای دادند! خب تو اگر حرفی داری بیا وسط گود. حالا ممکن است تو با خودت بگویی من که حق رای ندارم و گرنه می آمدم و نقشم را بازی می کردم. اما توروش های دیگری هم برای مشارکت در بزرگترین اتفاق سیاسی و تصمیم ساز کشور داری. مهمترینش هم اینکه حرفت را بزنی. مطالبه ات را به گوش نامزدهای انتخاباتی برسانی. از حق و حقوق دفاع کنی. و بقیه را که حق رای دارند ترغیب کنی به رای دادن، آن هم به بهترین گزینه.